

Vrtulník – W-3A Sokol

Lehké obrněné vozidlo Kajman

BAHNA 2025

Samohybná houfnice 155mm ShKH Zuzana, v pozadí bojové průzkumné vozidlo Slovenské armády

text: Stanislav Drábek, **foto:** Karel Michna, Sebastian Kreutzkamp

Pronikavý zvuk klaksonu mě probouzí (dobrý nápad nastavit to jako zvonění) – zoufalý prodejce volá, že si zapomněl vjezdové oprávnění na Exit A, takže se nemůže dostat na své místo. Naštěstí je to situace, kterou umíme řešit, a po krátkém rozhovoru může prodejce pokračovat. Je právě 21. června, 5.26 ráno a mně začíná nejdelší den roku 2025 – Den pozemního vojska BAHNA.

V klidu si lehnu, ale vím, že dneska už neusnu, proto se chvíli věnuji ranní obřadům a ve čtvrt na šest už volají děvčata z Muzea na demarkační linii v Rokycanech, že nemůžou najít místo, kde jsme jim postavili prezentační stánek, ten naštěstí už stojí, takže začínají vykládat zboží. Pro-

cházejí si jednotlivé stánky, kontrolují jejich umístění, abych je nemusel v průběhu akce peskovat a posouvat. S překvapením koukám na stánek Tactical, v průběhu večerního večera zde vyrostl malý srub s několika workoutovými prvky, naproti už budují paintballovou střelnici.

Snídám teplý trdelník (zadělali brzy) a říkám si, kolik toho ještě budu mít čas vůbec během dne sníst. V osm hodin předávám pořádkové službě pásky pro VIP hosty a procházím stánky partnerů. Dorazil komentátor celé akce Václav Žmolík, se kterým ve stručnosti probíráme, co je potřeba, aby zaznělo z věže v průběhu akce. Václav je jako vždy skvěle připraven, a já mu ještě slibuji, že mu na komentátorskou věž během dopoledne dodám zbylé texty našeho generálního partnera a hlavních partnerů. Následně již přijíždí paní ministryně spolu s dalšími vzácnými hosty a po krátkém přivítání se pomalu chystáme na tribunu k slavnostnímu zahájení, přijíždí též náčelník generální štábu armádní generál Karel Řehka a další hosté.

Na 1400 pořadatelů a účinkujících

To už mi ale volá pořádková služba, že máme přeplněná parkoviště, takže musíme řešit nouzovou variantu a provizorní provoz. Mezitím, co se hosté vydávají na tribunu k slavnostnímu zahájení, končí promenádní koncert a před tribunou na ploše dynamických ukázek se již řadí tanky z Muzea na demarkační linii, které celou akci zahajují svým historickým defilé. Mezi nimi pak je vidět i tank T34/76 Žižka, který je věrnou kopií tanku hrdiny Sovětského svazu generála Josefa Buršíka. Dále se řadí další jednotky na slavnostní zahájení akce, já ale musím řešit spor dvou prodejců o místo, které si nárokují oba, nakonec se domluví a já procházím zaparkovaná vozidla, zda neblokuji výjezd zdravotníkům nebo IZS v případě potřeby.

Tanky T34 z Muzea na demarkační linii v Rokycanech.

Tank Leopard 2

Bojové vozidlo pěchoty BVP 2

U stánku Správy CHKO Brdy se mi paní omlouvá, že jim došla trička s listonohem, které mi slíbila, ale jakmile budou mít novou várku hotovou, určitě mi triko pošle. Jsem už velký kluk, nepláču, ale doufám, že Česká pošta doručí triko s vzácným brdským živočichem co nevidět.

Mezitím ještě navazuji na páteční telefonát z Českého rozhlasu, kde jsem mluvil o akci a o tom, jak jsme jí připravili a co všechno mohou návštěvníci vidět a do telefonu popisují aktuální dění na ploše. V průběhu hovoru přelétají letouny nad areálem, slavnostní zahájení je již v plném proudu. Slavnostní salva mě nabádá, že již začíná defilé historické techniky, a proto spěchám na komentátorské stanoviště České televize, kde musím krátce shrnout proběhlé přípravy, aktuální počty účastníků a odhad návštěvníků. Protože se obvyklá místa zaplnila již brzy a lidí neustále přibývá, je mi jasné, že letos bude návštěvnost vyšší. Obvyklá čísla, kolik se na akci podílí lidí, znám z paměti, za armádu tisícovka s více než 400 kusů techniky a přes 400 lidí z klubů vojenské historie nebo aktivistů naší nadace s více než 150 kusy techniky. Je znát, že i termín 21. června je příznivější, přece jen čeká děcka ještě týden školy a pak teprve vysvědčení a rozprchnou se na prázdniny.

Před jedenáctou dávám několik rozhovorů novinářům na místě z webových serverů, delší rozhovor pak mám s CZ Defence, všem v podstatě popisují to samé: kolik je zde lidí, jaká je účast a na co všechno se můžeme v průběhu dne těšit. Cestou ke stánkům partnerům koukám na příjezdovou komunikaci směrem od Strašic, která mi ze všeho nejvíce připomíná prvomájový průvod neblahých časů socialismu, v podstatě souvislý proud lidí míří na BAHNA a zaplňuje celou cestu. Návštěvnost bude letos opravdu velká.

Obrněnci i listonoh

Po 11.00 si vzpomínám, že měli přijet motorkáři spolupracující s Českým červeným křížem, a tak se jdu rychle podívat dolů ke krbovně (i když budovu zbourali před pěti lety, stejně tomu místo nikdo jinak neřekne), kde skutečně stojí řada perfektně vypulírovaný motocyklů – Indiáni, Harleye a podobné přitahují možná více po-

Bojové vozidlo Pandur

Samohybná houfnice 152 mm ShKH vz. 77 (DANA)

zornosti než samotná ukázka, která se odehrává hned za nimi na ploše dynamických ukázek a je k vidění i na velkoplošných obrazovkách.

Ve stánku společnosti Czechoslovak Group a. s. už domlouváme příští rok a jejich účast. Na letošních BAHNECH má veřejnou premiéru jejich nový Pandur 8×8 EVO a samozřejmě je tu k vidění spousta tatrovek, které k BAHNŮM neoddelitelně patří. Protože se chtějí předvést s tím nejlepším co mají, shodneme se na nejpravděpodobnějším datu 6. června 2026.

Podle komentátora soudím, že na ploše probíhá velká historická ukázka – pásmo čtyř výjevů. Nejen konec války, ale i povstání českého lidu na začátku května, represe, konec války v regionu na Rakovnicku a Plzeňsku – včetně zatčení K. H. Franka – a následný příjezd spojeneckých armád. V tematických scénách ukazujeme to nejlepší z Muzea na demarkační linii včetně replik Tigera a Pantera, navíc i Sherman nebo IS-2 z Vojenského historického ústavu a docela rád bych se kouknul, ale bohužel někdy příště.

Přímé vstupy do České televize tentokrát naštěstí komentují odborníci, nikoliv já, a proto jsem se mohl zaměřit na přípravy defilé partnerů, kde se předvádí firma STV group se svojí obrněnou technikou – vozidlem 4x4 MRAP STV M4 GOLEM a lehkým taktickým vozidlem Flyer 72 Heavy Duty, chlapci se už včera vyřadili a v rámci generální zkoušky projeli veškeré kaluže a blátivá místa, která se jim na trati objevila, a vozidla tak podle toho vypadala. Když odcházím od jejich stánku, potkávám ředitele správy CHKO Brdy s malou lahvičkou, který mi nadšeně vypráví, že toto je ten listonoh – drobný koryš, kterému zde vytváříme perfektní životní prostředí, neboť právě projížděním kaluží rozšiřujeme jejich životní prostor a umožňujeme jejich rozmnožování. Druhý požadavek správy CHKO na občasnou likvidaci náletové zeleně jsme také splnili již včera, kdy v rámci generálního nácviku hezky zahořelo v údolí, kde jsme poměrně značnou část náletové zeleně zlikvidovali a navrátili tak biotop do stavu, jaký byl v době, kdy zde na plné pecky řádila Československá lidová armáda. Říká se tomu vojenský management životního prostředí a opravdu to funguje.

BVP2

Leopard 2

Aktivita a soucit

Konečně jsem se dostal alespoň letmo na statické ukázky AČR a aliančních partnerů, kde vystavují svoji techniku, letos přijela slovenská armáda s houfnicí Zuzana (vlastně nástupkyní i u nás používané DANY) a s průzkumnou verzí BVP a polská armáda, která přivezla samohybnou houfnici Krab, 120mm samohybný minomet RAK a BVP Borsuk a Rosomák. Chvilí si povídám s vojáky na staticce a všichni se shodují, že BAHNA jsou skvělá, ale nejlepší je, že hned vedle mají stánky s občerstvením, především palačinky a kafe. Jejich technika je v obložených návštěvníků, a protože umožňují i vstup do techniky a vyzkoušet i některé části vojenské výstroje, je zájem malých i velkých kluků a holek zaručen.

Odpoledne ještě zařizují pár pamětních listů pro účastníky, kteří se přece jen nakonec dostavili a za účast a pomoc s akcí si je samozřejmě zaslouží.

Od 15.00 již proud návštěvníků vedoucí z prostoru ukázek začíná silit, obcházejí prodejce a připravují se na to, že letos možná budou problémy s likvidací odpadu,

nicméně návštěvníci jsou ukáznění a většina odpadu se nachází v kontejnerech a koších nebo alespoň v jejich bezprostřední blízkosti, a úklid tak nebude příliš náročný. Zdravím se s kamarády, které jsem celý den ani neměl šanci zahlédnout, případně jsme si tak maximálně mohli zamávat a říci si, že si určitě někde dáme to kafe. U stánku Nadace pro transplantace kostní dřeně, která letos na BAHNA přijela poprvé a těší se velkému zájmu návštěvníků, na můj dotaz, jak se jim líbilo, vyjadřují velké nadšení s tím, že se u nich na stánku zastavila jak paní ministryně, tak pan prezident, že mají nádherné fotky. „On tu byl pan prezident?“ Tak toho jsem taky nepotkal. Přeji jim hodně štěstí (a zdraví) v jejich užitečné práci, která vždy zaznamená velký ohlas a připomínám si, že Češi jsou velmi soucitným národem, který v okamžiku, kdy je potřeba jakýmkoliv způsobem přispět lidem, kteří jsou v nouzi nebo mají jiné problémy, tak neváhají a pomůžou... a pokud jde o transplantaci kostní dřeně, mám za to, že tady je to úplně extrémní příklad aktivity a soucitu.

Následně kontroluji VIP prostor, parkoviště už se vyzprazdňuje a vypadá to, že akce proběhla bez zásadních

Historický T72M Edita

problémů. Po poslední ukázce se sjíždějí na slavnostní poděkování osádky s technikou na slavnostní nástup, kterým generál Trojánek slavnostně děkuje a gratuluje k úspěchu celé akce, loučím se také s Václavem Žmolíkem, který toho má asi také dost, za celý den skoro nepustil komentátorské stanoviště a jenom se domlouváme, že příští rok s ním určitě můžeme počítat.

Na shledanou za rok!

Na ploše mě ještě odchytili reportéři z CZ Defence, abych zhodnotil průběh letošního ročníku, ano, bylo to hezké a opět dramatické. Že jsem z ukázek viděl tak nejvýš přelety letounů nad ukázkami, radši nezmiňuji. Do toho mi Marcela Tolarová z Československé obce legionářské moc děkuje, jak to bylo super a že měli celý den svoji statickou ukázkou v obležení návštěvníků. Taky jsem nestihl, ale věřím jí.

V podvečer odjíždíme do vojenského zařízení Valdek, kde se koná slavnostní poděkování členů organizačního štábu, pan generál Trojánek děkuje všem zúčastněným a stejně tak pár slov přidávám i já. Jak jsem říkal mnohokrát, kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody a pro organizační štáb a všechny, kdo se na akci podílejí platí nepochybně ta první část: vždy hledají způsob jak vyřešit okamžitý problém než si hledat důvod, proč zrovna oni něco udělat nemají.

Po návratu na BAHNA zjišťuji, že někdo iniciativní mi odvezl bannery dvou partnerů, které jsem měl pohozené na zemi před tribunou, a stejně tak někdo odvezl banner, který jsme měli pověšený naproti. Jenom věřím, že se jedná o úklid, že někomu přišlo hloupé nechat kusy plastu válet se někde v trávě v prostoru cvičiště, a tak je ekologicky zlikvidoval. Je ovšem pravda, že o úklid celého areálu se stará Klub Muzea na demarkační linii v Rokycaně, kdy chlápci a děvčata vysbírají v podstatě veškerý areál, v průběhu nedělního dopoledne a odpoledne už jenom firma svezde odpad, v pondělí odvezou kadibudky a celý areál Zadní Bahna bude jako nový a připravený na další ročník této povedené akce. A já, když budu mít štěstí, uvidím za rok alespoň kousek těch dramatických a poutavých ukázek, které inscenujeme.

Na shledanou nejspíš 6. června 2026. *

Bojové vozidlo pěchoty Rosomák

Polská samohybná houfnice Krab

Bojové průzkumné vozidlo Slovenské armády

Zuzana

Lehké obrněné vozidlo Kajman